

Μια Απότομη Επιστροφή Στο Σχολείο

(Τοποθετείστε τα παρακάτω εποπτικά την κατάλληλη στιγμή)

- 1 Τσάρλυ
- 2 Κοκκινομάλλης
- 3 Πρέστον
- 4 Τσάρλυ
- 5 κύριος Μπράουν
- 6 Πρέστον
- 7 Κοκκινομάλλης
- 8 εδάφιο αποστήθισης
- 9 Ιωσήφ
- 10 πολύχρωμος χιτώνας
- 11 αρχοντικός χιτώνας
- 12 ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ
- 13 κατάσταση γεμάτο με κόσμο
- 14 πάγκος με σχολικά είδη
- 15 κυρία Τζόνσον
- 16 αγόρια που τρέχουν
- 17 σιβαγμένα κουτιά
- 18 σκορπισμένα κουτιά
- 19 Τσάρλυ
- 20 ο Πρέστον κι ο Κοκκινομάλλης σκύβουν μαζί
- 21 Κοκκινομάλλης
- 22 Πρέστον

Η σημερινή αφήγηση

Ήταν Σάββατο απόγευμα. Ο Τσάρλυ (τοποθέτησε τον Τσάρλυ 1) στεκόταν μπροστά στο σπίτι του περιμένοντας τον Κοκκινομάλλη και τον Πρέστον Στιούαρτ. Με το ζόρι στεκόταν στη θέση του, γιατί ένιωθε μεγάλη ανυπομονησία. Ήταν το τελευταίο Σάββατο πριν από την έναρξη του σχολείου και το τέλος των καλοκαιρινών διακοπών. Τα αγόρια σχεδίαζαν να πάνε στο κέντρο της πόλης για να αγοράσουν μολύβια για την χρονιά που άρχιζε.

Ο Τσάρλυ και οι φίλοι του είχαν περάσει πολύ ωραία στις καλοκαιρινές διακοπές. Είχαν όλοι τους ευχαριστηθεί το ψάρεμα στο αγαπημένο τους σημείο στο ποτάμι. Αυτή τη χρονιά έπαιζαν στην ομάδα του παιδικού πρωταθλήματος η οποία είχε πάει πολύ καλά. Ύστερα από τις σκληρές προπονήσεις και τους αγώνες, τους άρεσε να δροσίζονται πηγαίνοντας να κολυμπήσουν στο αγαπημένο τους μέρος κάτω στο ποτάμι. Στην κατασκήνωση είχαν περάσει τόσο καλά που στο τέλος της εβδομάδας δεν ήθελαν να φύγουν. Ο Τσάρλυ στην κατασκήνωση έμαθε πολλά για τους τρόπους που μπορούσε να υπηρετήσει τον Ιησού και να είναι μάρτυρας γι' Αυτόν. Όταν θα άρχιζε το σχολείο, ο Τσάρλυ σκόπευε να προσπαθήσει να είναι ένας καλός μάρτυρας Χριστού στους φίλους του, ίσως μάλιστα και στο δάσκαλό του.

Τώρα, όμως, που το καλοκαίρι κόντευε να τελειώσει, ο Τσάρλυ, ο Κοκκινομάλλης κι ο Πρέστον δεν είχαν πια και πολλά πράγματα να κάνουν. Την τελευταία μάλιστα εβδομάδα είχαν βοηθήσει τον πατέρα του Πρέστον να πλύνει μερικά από τα φορτηγά της μεταφορικής εταιρείας του. Ήταν μια κουραστική δουλειά, αλλά τα αγόρια σίγουρα το διασκέδασαν όταν ο Τσάρλυ έστρεψε το σωλήνα του νερού στον Κοκκινομάλλη και ξεκίνησαν τη νερομαχία. Ωστόσο, το σχολείο θα είχε σίγουρα πολλά ενδιαφέροντα πράγματα να κάνουν, κι ο Τσάρλυ το περίμενε με όλο και μεγαλύτερη ανυπομονησία.

«Γεια σου Τσάρλυ!». Ο Τσάρλυ γύρισε το κεφάλι του και είδε τον Κοκκινομάλλη και τον Πρέστον να έρχονται προς το μέρος του (πρόσθεσε τον Κοκκινομάλλη 2 και το Πρέστον 3). «Πάμε Τσάρλυ», φώναξε ο Πρέστον. (Αντικατέστησε τον Τσάρλυ 1 με τον Τσάρλυ 4). Με ένα πήδημα ο Τσάρλυ τους έφτασε κι άρχισε να περπατά μαζί τους προς το κέντρο της πόλης.

«Φέτος ανυπομονώ πολύ να αρχίσει το σχολείο», είπε ο Τσάρλυ. «Θα είναι υπέροχο να δούμε και πάλι όλους τους συμμαθητές μας».

«Ναι», συμφώνησε ο Πρέστον. «Φέτος θα έχουμε καινούρια μαθήματα και θα πάρουμε καινούρια βιβλία».

«Ελπίζω τα μαθήματα να μην είναι πολύ δύσκολα», είπε ο Κοκκινομάλλης.

«Άκουσα ότι θα αλλάξουμε δάσκαλο», πρόσθεσε ο Πρέστον.

Ο Τσάρλυ τον κοίταξε έκπληκτος. Αυτό πρώτη φορά το άκουγε. «Ξέρεις το όνομα του καινούριου δασκάλου, Πρέστον;», ρώτησε.

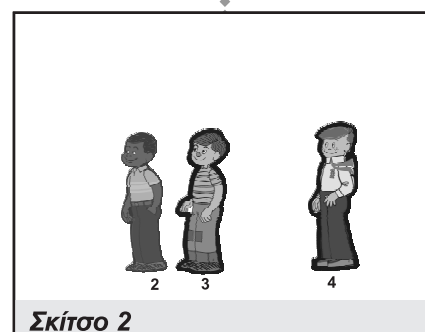
«Όχι, δεν ξέρω το όνομα ΤΗΣ!», απάντησε ο Πρέστον.

«Αααα! Δηλαδή θα έχουμε γυναίκα δασκάλα;» φώναξε ο Κοκκινομάλλης.

«Έτσι άκουσα», είπε ο Πρέστον.

Σκίτσο 1

Σκίτσο 2

Τα αγόρια συνέχισαν να περπατάνε. Για τα δύο επόμενα τετράγωνα, δεν μίλησαν πολύ. Το μυαλό τους ήταν γεμάτο με σκέψεις για το σχολείο, την καινούρια δασκάλα και άλλα παρόμοια.

«Γεια σας, αγόρια!» τους φώναξε μια φωνή από το απέναντι πεζοδρόμιο.

Τα αγόρια σήκωσαν τα κεφάλια τους για να δουν ποιος ήταν. *(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες. Τοποθέτησε τον κύριο Μπράουν 5, τον Τσάρλυ 1, τον Πρέστον 6 και τον Κοκκινομάλλη 7).* Ήταν ο κύριος Μπράουν, ο δάσκαλός τους στο Κυριακό Σχολείο.

«Γεια σας, κύριε Μπράουν!» φώναξε ο Πρέστον. «Μαντέψτε πού πηγαίνουμε».

«Ε, δεν είμαι και πολύ καλός όταν χρειάζεται να μαντέψω, Πρέστον. Πού πηγαίνετε;» ρώτησε ο κύριος Μπράουν.

«Πηγαίνουμε να αγοράσουμε μολύβια για το σχολείο», απάντησε ο Κοκκινομάλλης. «Το σχολείο ανοίγει τη Δευτέρα και χρειαζόμαστε μολύβια!»

«Μπράβο, καλή ιδέα», είπε ο κύριος Μπράουν. «Πράγματι, θα τα χρειαστείτε στο σχολείο. Λοιπόν, θα σας δω αύριο στην εκκλησία».

Ο κύριος Μπράουν συνέχισε το δρόμο του *(αφαίρεσε όλες τις φιγούρες και τοποθέτησε τον Κοκκινομάλλη 2, τον Πρέστον 3 και τον Τσάρλυ 4)* και τα αγόρια συνέχισαν να

προχωράνε προς το κέντρο της πόλης. Καθώς περπατούσαν, ο Τσάρλυ προσπάθησε να θυμηθεί το εδάφιο που ο κύριος Μπράουν τους είχε ζητήσει να αποστηθίσουν την περασμένη βδομάδα. Δεν το είχε μάθει όλο, και σκέφτηκε ότι ίσως ο Πρέστον κι ο Κοκκινομάλλης είχαν προλάβει να το μάθουν.

«Προλάβετε να αποστηθίσετε το εδάφιο του Κυριακού Σχολείου;» ρώτησε ο Τσάρλυ τους φίλους του.

«Όχι όλο», είπε ο Πρέστον. «Με δυσκολεύει το μεσαίο κομμάτι».

Ο Κοκκινομάλλης είπε μόνο: «Ωχ, όχι!»

«Ας εξασκηθούμε, λοιπόν», είπε ο Τσάρλυ. «Είναι το Ρωμαίους 8:28». *(Πρόσθεσε το εδάφιο αποστήθισης 8).*

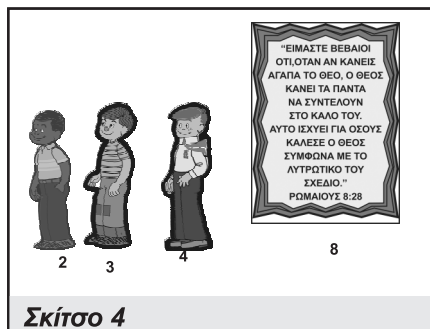
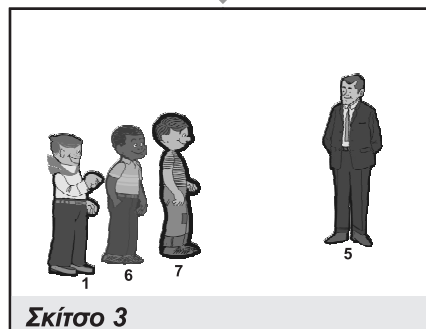
«Το ξέρω», είπε ο Πρέστον. «Ξεκινά έτσι. Είμαστε βέβαιοι ότι αν αγαπά κανείς το Θεό, ο Θεός κάνει τα πάντα να συντελούν στο καλό του. Ε.».

«Αυτό ισχύει για όσους κάλεσε ο Θεός σύμφωνα με το λυτρωτικό του σχέδιο», τέλειωσε ο Τσάρλυ.

«Μπράβο, αυτό είναι», είπε ο Κοκκινομάλλης. «Με δυσκολεύει λίγο! Όμως θυμάμαι την βιβλική ιστορία που μας είπε ο κύριος Μπράουν, γιατί με βοήθησε να καταλάβω τι σημαίνει αυτό το εδάφιο».

«Εννοείς την ιστορία του Ιωσήφ;» ρώτησε ο Πρέστον. *(Τοποθέτησε τον Ιωσήφ 9).*

«Ναι, αυτήν», απάντησε ο Κοκκινομάλλης.

«Δεν μας είπε ο κύριος Μπράουν,» είπε ο Τσάρλυ «ότι αυτήν τη βδομάδα θα παίξουμε ένα παιχνίδι για να δει τι θυμόμαστε για τον Ιωσήφ;»

«Έχεις δίκιο, Τσάρλυ», είπε ο Πρέστον. «Ίσως πρέπει να επαναλάβουμε την ιστορία για να δούμε τί θυμόμαστε».

«Εγώ θυμάμαι το πρώτο πράγμα που συνέβη στον Ιωσήφ», ξεκίνησε ο Κοκκινομάλλης. «Ο πατέρας του τού χάρισε ένα πολύχρωμο χιτώνα (πρόσθεσε τον πολύχρωμο χιτώνα 10 πάνω στην εικόνα του Ιωσήφ). Αυτό έκανε τα αδέρφια του να τον ζηλέψουν και να θυμώσουν μαζί του, και τελικά να του φερθούν άσχημα».

«Ακριβώς», πρόσθεσε ο Πρέστον, «έφτασαν μάλιστα να πουλήσουν τον ίδιο τον αδελφό τους (αφαίρεσε το χιτώνα 10) ως δούλο σε κάποιους ανθρώπους που πήγαιναν στην Αίγυπτο. Φαντάζομαι ότι θα έπρεπε να δουλεύει σκληρά για τον άντρα που τον αγόρασε. α, πώς τον έλεγαν;»

«Πετεφρή», απάντησε ο Τσάρλυ. «Νομίζω όμως ότι το χειρότερο ήταν όταν η γυναίκα του είπε ψέμματα για τον Ιωσήφ και τον πέταξαν στην φυλακή για κάτι που δεν είχε κάνει. Έπρεπε να μείνει στη φυλακή για χρόνια ενώ δεν είχε κάνει τίποτα κακό».

Ο Κοκκινομάλλης έμοιαζε προβληματισμένος. «Μετά τι έγινε; Δε θυμάμαι».

«Ε, μετά ο βασιλιάς. πώς τον έλεγε το βασιλιά ο κύριος Μπράουν;» ρώτησε ο Τσάρλυ.

«Φαραώ», απάντησε ο Πρέστον.

«Α, ναι», απάντησε ο Τσάρλυ. «Ο Φαραώ είχε δει εκείνο το όνειρο με τις επτά κοκαλιάρες αγελάδες που έφαγαν επτά παχιές αγελάδες αλλά έμειναν κοκαλιάρες, και δεν ήξερε τι σήμαινε αυτό».

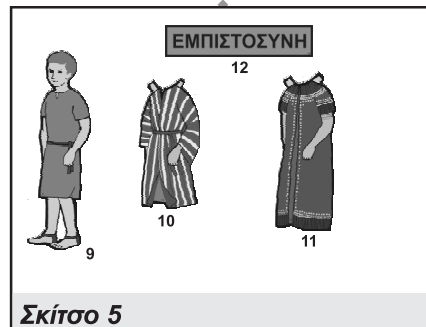
«Α! τώρα θυμάμαι», πετάχτηκε ο Κοκκινομάλλης. «Τότε ήταν που έβγαλαν τον Ιωσήφ από τη φυλακή και εξήγησε στο Φαραώ τί σήμαινε το όνειρό του. Το όνειρο σήμαινε ότι θα έρχονταν επτά χρόνια όπου το φαγητό θα ήταν άφθονο κι επτά χρόνια στα οποία δε θα υπήρχε καθόλου φαγητό. Κατόπιν ο Ιωσήφ είπε στο Φαραώ τί έπρεπε να κάνει για να αντιμετωπίσει αυτήν την κατάσταση. Του είπε ότι έπρεπε να αποθηκεύσει φαγητό στα επτά χρόνια της αφθονίας ώστε να έχουν κάτι να φάνε στα επτά χρόνια όπου δεν θα υπήρχε φαγητό».

«Μπορείτε να φανταστείτε πώς θα ένιωσε ο Ιωσήφ όταν ο Φαραώ τον διόρισε υπεύθυνο για όλη τη χώρα (πρόσθεσε τον αρχοντικό χιτώνα 11 στη εικόνα του Ιωσήφ) ζητώντας του να αποθηκεύσει φαγητό για όλους; Στοιχηματίζω ότι θα ήταν πολύ ωραία να κάνει κανείς βόλτες με εκείνο το άρμα», είπε με ενθουσιασμό ο Τσάρλυ.

«Λέτε ο Ιωσήφ να είχε ποτέ ονειρευτεί ότι θα γίνει άρχοντας της Αιγύπτου όσο ήταν ακόμα στη φυλακή;» ρώτησε ο Πρέστον.

«Νομίζω ότι αυτό ακριβώς προσπάθησε να μας διδάξει ο κύριος Μπράουν», πρόσθεσε ο Τσάρλυ. «Ότι παρόλο που συνέβαιναν όλα αυτά τα πράγματα στον Ιωσήφ, ο Θεός εξακολουθούσε να τον φροντίζει και στο τέλος έκανε τα πάντα να βγουν σε καλό. Ο Θεός επέτρεψε να συμβούν όλα αυτά στον Ιωσήφ για να μπορέσει να σώσει την οικογένεια του Ιωσήφ και όλο το λαό της Αιγύπτου».

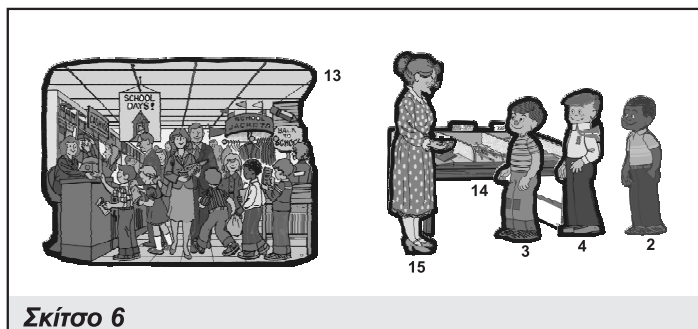
«Ο κύριος Μπράουν είπε ότι το ίδιο ισχύει και για μας. Μερικές φορές τα πράγματα δεν φαίνεται να πηγαίνουν πολύ καλά. Μερικές φορές όλα πηγαίνουν στραβά, όμως ο Θεός εξακολουθεί να μας φροντίζει και θα κάνει πάντοτε τα πράγματα να συντελούν για το καλό μας», είπε ο Κοκκινομάλλης.

«Υποθέτω ότι απλώς πρέπει να μάθουμε να εμπιστευόμαστε (πρόσθεσε λωρίδα ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ 12) το Θεό ό,τι κι αν μας συμβεί», απάντησε ο Πρέστον.

«Σωστά», συμφώνησαν με μια φωνή τα αγόρια. Κόντευαν πια να φτάσουν στο μαγαζί όπου θα αγόραζαν τα μολύβια τους.

«Κοπάξτε, εδώ είναι το μαγαζί». Μπήκαν μέσα για να ψάξουν τα μολύβια τους. (Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες. Τοποθέτησε το εσωτερικό καταστήματος 13 , πάγκο με σχολικά είδη 14, Κοκκινομάλλη 2, Τσάρλυ 4 και Πρέστον 3).

Το μαγαζί ήταν πραγματικά γεμάτο. Ο Τσάρλυ, ο Κοκκινομάλλης κι ο Πρέστον μάλλον δεν ήταν οι μόνοι που ετοιμάζονταν να επιστρέψουν στο σχολείο. Όταν έφτασαν στον πάγκο με τα σχολικά είδη, είδαν ότι δεν είχαν απομείνει πολλά μολύβια. Τα περισσότερα είχαν ήδη πουληθεί. Ο Τσάρλυ διάλεξε τρία που του άρεσαν. Την ώρα που ο Κοκκινομάλλης και ο Πρέστον προσπαθούσαν να διαλέξουν, ο Κοκκινομάλλης έριξε κατά λάθος ένα από τα μολύβια στο πάτωμα. Σκύβοντας για να το πιάσει, σκόνταψε πάνω σε μια κυρία που κοιτούσε τα τετράδια (πρόσθεσε την κυρία Τζόνσον 15).

«Ωωωωωχ! Συγγνώμη!» απολογήθηκε ο Κοκκινομάλλης. «Δεν ήθελα να πέσω πάνω σας».

«Α, όλα εντάξει, νεαρέ», του απάντησε εκείνη ζαρώνοντας κάπως τα φρύδια της.

Τα αγόρια απόμειναν να την κοιτάζουν. Τους φάνηκε ότι έμοιαζε κάπως ενοχλημένη από την παρουσία τους. Είχε γκριζά μαλλιά μαζεμένα σε σφικτό κότσο ψηλά στο κεφάλι, φορούσε παράξενα μικρά γυαλιά στερεωμένα σχεδόν στην άκρη της μύτης της κι έμοιαζε να είναι τουλάχιστον 2,5 μ. ψηλή! Δεν χαμογέλασε καθόλου; κοίταξε μονάχα τον Κοκκινομάλλη για ένα ολόκληρο λεπτό κι έφυγε κρατώντας ένα μεγάλο, κόκκινο τετράδιο (αφαίρεσε το κυρία Τζόνσον 15).

«Ουάου, έμοιαζε θυμωμένη!» φώναξε ο Κοκκινομάλλης.

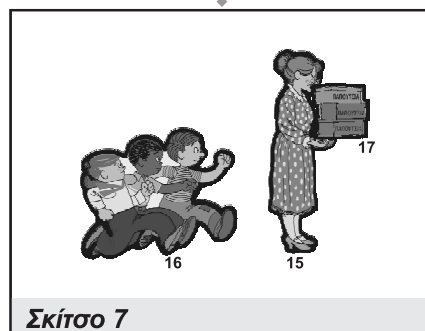
«Μπα, είπε ότι όλα εντάξει, έτσι δεν είναι;» απάντησε ο Πρέστον.

«Ναι, είπε ότι όλα ήταν εντάξει», είπε ο Κοκκινομάλλης, «αλλά δεν φαινόταν να το εννοούσε!»

«Τελοσπάντων, ας φύγουμε», είπε ο Τσάρλυ. «Πήραμε ό,τι χρειάζομασταν για το σχολείο». Τα αγόρια πήγαν τα μολύβια τους στο ταμείο, κι, αφού πλήρωσαν, βγήκαν από το μαγαζί (αφαίρεσε όλες τις φιγούρες).

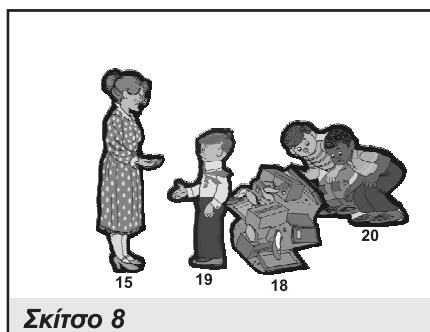
Έξω η μέρα ήταν υπέροχη. Ο Τσάρλυ, ο Πρέστον κι ο Κοκκινομάλλης ένωθαν κεφάτοι καθώς έβγαιναν στο πεζοδρόμιο.

«Έι», φώναξε ο Πρέστον. «Ας τρέξουμε μέχρι τη γωνία για να δούμε ποιος θα βγει πρώτος!» (Τοποθέτησε τα αγόρια που τρέχουν 16). Ξεκίνησαν αμέσως, τρέχοντας όσο πιο γρήγορα μπορούσαν. Την ώρα που περνούσαν μπροστά από το κατάστημα με τα παπούτσια, η πόρτα άνοιξε διάπλατα και από μέσα βγήκε μια κυρία με γκρίζα μαλλιά και περίεργα μικρά γυαλιά κουβαλώντας τρία κουτιά (πρόσθεσε την κυρία Τζόνσον 15 και τα σκουριασμένα κουτιά 17).

Σκίτσο 7

(Αφαίρεσε τα αγόρια που τρέχουν 16 και τα κουτιά 17. Πρόσθεσε τα σκορπισμένα κουτιά 18). Ο Τσάρλυ, ο Κοκκινομάλλης, ο Πρέστον, τα τρία κουτιά, τα τρία πακέτα μολύβια, ένα ζευγάρι γυαλιά κι ένα ολοκαίνουριο τετράδιο πετάχτηκαν προς όλες τις κατευθύνσεις! Ο Τσάρλυ ήταν ο πρώτος που σήκωσε το κεφάλι του να δει τί είχε συμβεί. Όρθια στο πεζοδρόμιο, με το ένα χέρι στο μέτωπο και το άλλο στον αέρα, στεκόταν η κυρία πάνω στην οποία είχε σκοντάψει ο Κοκκινομάλλης μέσα στο κατάστημα. «Ωχ, όχι!», στέναξε ο Τσάρλυ. Ένιωσε τόσο άσχημα! Εκείνη τη στιγμή πρόσεξε ότι τα γυαλιά της βρίσκονταν πίσω του (πρόσθεσε τον Τσάρλυ 19). Τα άρπαξε αμέσως και τα παρέδωσε στην κυρία.

Σκίτσο 8

«Τα γυαλιά σας, κυρία. Λυπόμαστε πάρα πολύ!» απολογήθηκε ο Τσάρλυ.

(Πρόσθεσε τον Πρέστον και Κοκκινομάλλη που σκύβουν 20). Ο Πρέστον κι ο Κοκκινομάλλης άρχισαν να μαζεύουν τα μολύβια, τα παπούτσια κι ό,τι άλλο είχε σκορπιστεί. Τι ανακατωσούρα! Έβαλαν τα παπούτσια στα κουτιά τους και τα παρέδωσαν στην κυρία. «Σας μαζέψαμε τα πράγματα», είπε ο Κοκκινομάλλης. «Πραγματικά λυπόμαστε πάρα πολύ». (Αφαίρεσε τα κουτιά 18).

(Αντικατάστησε τους Πρέστον και Κοκκινομάλλη 20 με τον Κοκκινομάλλη 21 και τον Πρέστον 22 και βάλε τα κουτιά 17 στα χέρια της κυρίας Τζόνσον). Η κυρία τους κοίταξε αργά - αργά έναν-έναν. Τότε πρόσεξε τον Κοκκινομάλλη. «Α, εσύ είσαι πάλι! Δεν έχετε μάθει ότι δεν πρέπει να τρέχετε έτσι στο δρόμο; Πού είναι οι τρόποι σας;»

Ο Πρέστον μίλησε πρώτος. «Έχετε δίκιο, κυρία, δεν θα έπρεπε να τρέχουμε έτσι? και δε θα το ξανακάνουμε, το υποσχόμαστε!»

«Ήμασταν απλώς ενθουσιασμένοι επειδή ξεκινά το σχολείο, αυτό είναι όλο», πρόσθεσε ο Κοκκινομάλλης.

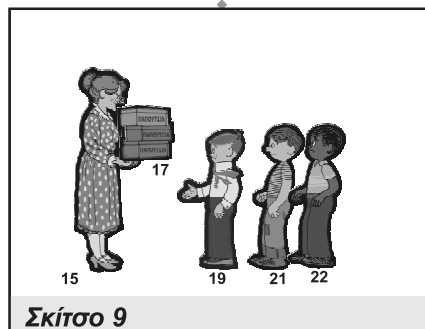
«Το σχολείο!» είπε απότομα η κυρία. «Σε ποιο σχολείο πηγαίνετε;»

«Πηγαίνουμε στο σχολείο της οδού Βελανιδιάς», απάντησε ο Τσάρλυ.

«Και σε ποια τάξη θα πάτε;» τους ρώτησε.

«Στην πέμπτη τάξη», είπε ο Κοκκινομάλλης. «Γιατί;»

«Γιατί είμαι η καινούρια δασκάλα του σχολείου και, απ' ό,τι βλέπω, θα είστε στην τάξη μου! Και ήδη καταλαβαίνω ότι εσάς τους τρεις πρέπει να σας προσέχω όλη τη χρονιά! Με λένε κυρία Τζόνσον. Την Δευτέρα το πρωί θέλω να είστε στην ώρα σας. Θα σας βάλω στο πρώτο θρανίο για να μπορώ να σας ελέγχω!» Και με αυτά τα λόγια, η κυρία Τζόνσον γύρισε κι έφυγε βιασικά (αφαίρεσε την κυρία Τζόνσον 15 και τα κουτιά 17).

Σκίτσο 9

«Ωχ, όχι!» στέναξε ο Κοκκινομάλλης. «Αυτό μας έλειπε. να ξεκινάμε τη σχολική χρονιά με προβλήματα προτού ακόμα ξεκινήσει το σχολείο».

«Ναι», είπε ο Πρέστον, «αυτή η χρονιά θα είναι δύσκολη για μας!»

«Κι ακόμα χειρότερα», είπε ο Τσάρλυ, «τί θα σκεφτεί για μας η κυρία Τζόνσον όταν μάθει ότι πιστεύουμε στο Χριστό;»

Εφαρμογή

Ο Τσάρλυ και οι φίλοι του δεν έκαναν και πολύ καλή εντύπωση στην καινούρια τους δασκάλα, έτσι δεν είναι; Είναι σημαντικό να δείξουν στην κυρία Τζόνσον ότι πιστεύουν στο Χριστό από τον τρόπο που συμπεριφέρονται, γιατί θέλουν κι η ίδια να πιστέψει στο Χριστό. Τι συμβαίνει με σένα; Έχεις πιστέψει στο Χριστό; Του ζήτησες ποτέ να έρθει στην καρδιά σου;